

[Indenrigsministeren.]

fulde og til dels uoverskuelige konsekvenser for kommunernes skatteudskrivning, og at det på et tidspunkt, hvor skattekommissionen er midt i et dybtgående arbejde med disse skatteproblemer, ikke ville være forsvarligt her på rigsdagen uden nøjere kendskab til disse konsekvenser at vedtage et lovforslag med så vidtrækkende bestemmelser som det foreliggende forslag.

Dette standpunkt må jeg fremdeles fastholde. Jeg er enig i, at meget taler for ophævelse af skatten på bygninger også til amtskommunen, også forsåvidt angår andet byggeri end boligbyggeri, og at det i flere henseender kunne være ønskeligt at få denne reform gennemført så hurtigt som muligt, men jeg ser ikke rettere, end at reformen må vente, til man har gjort sig klart, bl. a. om amtskommunen, som forslaget forudsætter, kan henvises til at udskrive den skat, man mister i ejendomsskyld, alene på grundværdien. Da det faste forhold mellem grundskylds- og ejendomsskyldspromillen ophæves, men ikke landkommunallovens regler om ligningsforholdet, må det samme forhold overvejes for sognekommunernes vedkommende. I de kommuner, ikke mindst visse af Københavns omegnskommuner, der i øjeblikket lider under ulemperne ved det faste ligningsforhold, som i nogle tilfælde har medført en overordentlig stor belastning af de efter de nugældende regler skattepligtige ejendomsværdier, stigende henimod udgangen af hver 4 års periode, vil en yderligere forøgelse af de skattefrie ejendomsværdier betyde en skærpelse af tilstanden. For amtskommunerne, der efter de gældende regler får ejendomsskyld af nyt boligbyggeri, vil en gennemførelse af den foreslåede bestemmelse, hvorefter amtskommunal ejendomsskyld skal bortfalde for alt nybyggeris vedkommende, medføre en begrænsning i skattegrundlaget, som kan berede betydelige vanskeligheder i betragtning af det store pres, amtskommunernes økonomi for tiden er udsat for. Jeg må derfor henstille, at man fortsat afventer resultatet af skattekommissionens arbejde. Jeg kan tilføje, at finansministeren deler denne opfattelse.

Ordføreren for forslagsstillerne (Skytte):

Jeg vil gerne takke ministeren for hans principielle tilslutning til forslaget. Jeg vil tilføje, at min tak vil blive endnu større den dag, da den højtærede minister vil erklære sig villig til at gennemføre det forslag, han finder principielt rigtigt. Jeg henstiller til ministeren at tage konsekvensen af sit

standpunkt og erklære sig villig til at medvirke til at føre forslaget igennem.

Det er rigtigt, at lovforslaget vil betyde en overflytning af de faste skatter fra bygninger til grundværdi, men det er også hensigten med forslaget. Bygningsskat er en irrationel og uretfærdig skat, en skat på initiativ og foretagsomhed, en straf for den, der holder sine bygninger godt vedlige, forbedrer og fornyer dem, medens modsat den, der lader sine bygninger forfalde, belønnes skattemæssigt set. Jeg tror, og har da også lige hørt, at den højtærede indenrigsminister er enig med mig heri, men ministeren henviser til visse praktiske vanskeligheder i forbindelse med forslagets gennemførelse. Især henviser han til, at spørgsmålet behandles i en kommission, hvorfra der inden alt for længe kan ventes forslag. Uanset dette vil jeg finde det berettiget at gennemføre mit partis forslag, som kun foregriber begivenhedernes gang på den måde, at det hindrer stigningen af en skat, som de fleste finder irrationel, og heri mener jeg ikke, der kan være noget forkert. Vi er indforstået med, at forslagets gennemførelse kan nødvendiggøre en ændring i skattevedtægten for København og også en ændring i ligningsgrundlaget rundt om i kommunerne, men noget sådant ville næppe være vanskeligt at gennemføre. Det er kun i de tilfælde, hvor de faste skatter stiger, at forslaget vil betyde en omlægning fra ejendomsskyld til grundskyld, og det finder vi rimeligt.

Der er meget stor forskel på grundskyldspromillerne rundt omkring i landet. I København f. eks. er grundskyldspromillen i skatteåret 1947—48 7,50, i provinsbyerne er den gennemsnitlig 5,89, medens den i sognekommunerne i gennemsnit androg 17,58, eller 2½ gang så meget som i København.

Der blev i København i skatteåret 1947—48 kun udskrevet 9 074 000 kr. i grundskyld til kommunen, bygningsskylden androg 12 754 000 kr., ialt 21 828 000 kr. i faste skatter, medens indkomstskatten udgjorde ialt 160 mill. kr.

Med hensyn til virkningerne for amtsskatterne vil forslaget ikke få så stor betydning i de amter, hvor landbruget er dominerende, idet det store skattefrie bygningsfradrag, som vi har i amterne, bevirker, at bygnings-skatteerne kun spiller en ringe rolle, og den stigning, der normalt ville komme i bygnings-skatteerne i kraft af nyt erhvervsbyggeri eller i kraft af skatteudskrivningens stigning, ville være meget beskedne, og den vil jo slet ikke komme, hvis skatterne ikke